

SKANDINAVIEN AMERIKA LINIE

Eneste direkte Ruter
fra København til
Amerika og Kanada.

Regelmæssig Afgang fra København og Oslo flere Gange om Maanedene.

Ingen Pasvisering til Kanada.

Alle Oplysninger om Forholdene, Rejsen, hvorledes Nyankommende hjælpes til Arbejde etc. faas ved at skrive efter vore illustrerede **Reisebøger**, der gratis sendes overalt.

Ved Ankomsten til Halifax og Winnipeg vil Linien's egne Repræsentanter være til Stede for at modtage Passagererne og være dem behjælpelige.

Skriv til Agenten:
H. C. Müller, Thorshavn, eller
Passager-Afdelingen, Kongens Nytorv 8, København K.

Føroya Fólkaháskúli.

Vetraskúli fyri dreingir frá 16. október til 15. mars. Bonarbræv um peningastyrk má inn- 15. August verða sent til Amtið.

Teir sum ætla sær á FØROYA FÓLKAHÁSKÚLA mugu skila tað til í bonarbrævinum.

R. Rasmussen. Simun av Skarði

S S „Havhestur“
afgaar fra Hull 20. August.
Skipafelagið Føroyar.

Beboelseshus til Salg.

Et Behoelseshus, der ligger nær ved Stranden, er meget billigt til Salg.

Nærmere ved Henvendelse til Redaktionen.

Til Canada med Cunard og White Star Linien.

Alle Oplysninger ved
Jens av Reyni,
Thorshavn,
eller

C. Mogensen,
Nyhavn 1,
København.

Alle bør bruge:

„Rita“ Sæbespaaner.
„Skrubbifon“ „R. A.“
„Tjaldur“ Sæben.
„OKKARA“ Toiletsæber.

De bedste. De færreste. De drejeste.

Javnaðarmenn halda fund í Sjótleikarhúsinum.

Miðvikudagin var, sum lýst var frammanundan, fundur hildin í Sjótleikarhúsinum.

M. S. Viðstein legði fyrir og dróg fram, at Føroyingar eru nakað aftaná hinum tjóðum, bæði viðvíkjandi hugsjónum og stórmálum, samanborið við hvar frammi var í útheiminum. Og tað er ikki at ivast í, at hetta skyldast tí stóðu, vit av náttúruni hava fingið her úti í Atlantshavi, soleiðis vit hava haft ovlitið samband við meginheimin. Tær slóðbrótandi rørsur fyrir reinsingi og fylking innanfyri hitt kúgaða fólk, rakk ikki til Føroyar. Sjálvt hin arbeidarfylkingin, ið fýrtist í Noreg fyrir 80 árum síðani, setti ongan streym higar til oyggjarnar, hóast hetta er okkara næsta grannaland. Henda arbeidarfylkingin merkist fyrst Føroyum í 1911, tá ið hugaðir menn starv- aðist fyrir at fáa fýrt »Føroya Fiskimannafelag«, hvar eisini eydnaðist teim. Men so seint sum í 1928 eru ikki allir av okkara sjófarandi landsmonnum limir í sínum egna felagið. Hetta prógvar til fullnar, at vit ikki enn hava ta rottu fatan av tí kraft, vit hava í organisatión. Javnaðarrørsan er eisini ein fylkingarrørsla, sum nakað stutt síðani er komin til landa. Tað er ikki meiri enn 2 ár síðani hon rættiliga kom undan her, og at hon hevur sett merki, kunnu vit nevna í domum. Upp hevur verið stillað til fólkatings- val, og var har vunnin stórsigur, tí vit fingu ein so stóran part av atkvøðunum, ið givnar vóru

til tað valið. Á lógtingsvali seinast vunu vit eisini stórsigur, har tað eydnaðist okkum at fáa tveir menn inn á ting. Tað er meiri enn hvar kann framvíst aðra- staðni, eftir fólkatalinum at doma. Sum eitt lið í tí upplýs- ingararbeiði, til frama fyrir okk- ara hugsjónir og stórmál, er tað, at frú Larsen vil flyta roðu sína um aðalmál javnaðarflokksins.

Helga Larsen byrjaði við at umtala hitt »kommunistiska manifesti« eftir javnaðarvísinda- manninum Karl Marx. Karl Marx hevur við sínum væl út- arbeidda teorium givið teim hugsjónum, ið fyrir tað tíð vóru bornar út smillum manna, eitt trygt og óbrotytligt grundarlag á at standa.

Javnaðarmenn hava tí sett sær til endamáls at fremja:

1) at kvinnur og menn 21 ára fáa valrætt til øll allmenn ráð. — Vit javnaðarmenn vilja slá fast, at borgurar og borgarinnur eiga at fáa valrætt í somu árum, sum tey kunnu giftast, byggja heim og fáa familju.

At hin lóggevandi ríkis- dagur verður ein heild, og ikki sum nú skipast í tveimum deildum. Og tá ið stórmál eru fyrir, skal fólk ið greiða atkvøðu, áður enn endiliga avgerð verður.

Vit krevja fullt frælsi at tala, skrivað í bløðum, stutt og greitt: funda- og felagsfrælsi.

Vit krevja avvápning, og millumlanda ósemjir greiðast við ein semingsrætt. — Her er tað, at hin stóri ampi í øllum lond- um ger seg galdandi, hvar ung- lingar og eisini eldri menn standa vápaðir til tennurnar. Menn í bestu árum, og kanska í lonandi arbeiði, vera tiknir í hertænastu. At halda slíkan her, bæði í friðartíðum og ófriðar-

tíðum kostar nógvan pening, og hesin peningur var betri nýttur til okkurt hentari.

Skúlaskipanin verður broytt hagar, at undirvísingin gerst felags og ókeypis, soleiðis at øllum lóyst at koma til taun kunnleika, ið teirra andaligu evni loyva.

Eisini eru javnaðarmenn boð- berarar og idnastu strevarar fyrir at rudda burtur lógar og skattir, ið gera dýrari allar neyðsynjar- vorur. Og skattað verður eftir aðrari rættvísari skipan. Statur og kommuna hava sjálvi í hondum øll allmenn arbeiði.

Hin ódyrkaða jorðin skal lagaliga gerast tilgongd til upp- dyrkingar. Staturin styðjar øll hesi nýggju búnaðararbeiði, ið setast í verk á ódyrkaðum stóðum. Líkaleiðis tá ið hús- mannsbrúk reisast, styðjar stat- urin bæði bygging og dyrking.

Ókeypis sjúkrahjálpi, og eina aðalumsorgan fyrir teim gomlu, teim sjúku, teim ið ikki eru arbeiðsfor o. s. fr.

Sum øll skilja, eru hesi mál, ið her nevast, so allmenniskja- lig og »human«, tað er ein andi, ið gongur gjøgnum øll hesi javnaðarmál, sum er hin javna- aðarhugaði bróðurskapandi. Tað prógvar framvegis, at javnaðar- menn allastaðni í verðini starv- ast fyrir at draga øll menniskjur fram í ljósið, fram á sólsíðina, ið mong eru tey, ið enn liva á tí dýrri skuggasíðu.

Vit, sum í Danmark byrjaði í 70-unum, hava tibetur vundið nógv meira áfram, enn vit høvdu hugsað, og fingið meira fært íggjognum, enn vit so tíðliga høvdu sett okkum vónir um.

Tað sum merkir okkara poli- tik síðani teim fyrstu dogum sum byrjað var er, at vit altíð hava gingið fram. Vit hava aldri gingið aftur, aldri staðið í stað, men altíð gingið fram.

So ynskту hon, at Føroya konur og menn máttu skilja og fata henda javnaðarboðskapin, og fleiri og fleiri mega fylkjast undir okkara sigrandi merki.

P. M. Dam, lógtingsmaður, endaði fundin. Hann vísti á munin millum javnaðarflokkin og hinar politisku flokkarnar.

Javnaðarhugsjónin rokk til ein- staklingin eins og til allar tjóðir, miðandi móti at frígera og lyfta menniskjunum til ljós, rættvís og lívilig kor. Hinir flokkarnir hava ikki á stevnuuská teirra at figgja mannaminin, er tí so illa vorðið sum er, tí einki land, ið bert stevnir at fremja einstakar flokkir og gloymir fjóðina, hin minna manna rættin til eisini at loysast úr bondum og koma til ljósari kor, einki land, ið er stjórnað og hagggreitt av høvuð- kambum, kann mennast til fullt frælsi, ókonomisk sum andaliga. Teir ærðu áhoyrarar hoyrdu, hvussu bardagurin millum aftur- haldsflokkarnar og javnaðar- flokkurin hava borist í Dan- mark, hvussu ágrýtnir aftur- haldsflokkarnir hava roynt at forða øllum demokratið og minnimmarrætti, men hvussu tað í betur hevur eydnað javna- aðarmonnum at skúgva teir longri og longri at geva eftir fyrir tey rættvísu krøv flokksins.

Stevnuuská javnaðarmenn er allheiminsins. Hóast ikki máttin og hátturin fyrir, hvussu stevnu- skráin skal forast fram í teim ymisku londum í øllum eru eins, so eru hugsjónirnar og andin felags fyrir allar javnaðarmenn í heiminum.

At standa sum eitt lið í all heiminsliðinum er stórt og vónríkt. Føroyingar megu vakna og kenna skyldu sína at verða við til at lyfta við rættvísunum, við javnaðarmonnum og standa øksl móti øksl. Javnaðarmenn vilja ikki syndra, men byggja upp. Her eru fáir ella eingin kapitalistur, men ein ov stórir sundurlyndisandi, kapitalistandi. Føroyingar megu hús fylking- arandanum, javnaðarandanum, fyrir at kunna samlast og harvið skapa eina kraft, kapital, virkis- kraft. Fyrir at kunna samlast krevist eitt socialdemokratiskt grundarlag. Vildi tí talarin mana til, at hvør maður og kvinna má taka stóðu og ábyrgdina fyrir at bjarga landinum. Tí má ljóða: Samlist við javnaðarmonnum!

Givið út av
socialdemokratiskum felegum.
Blaðstýrari: M. S. Viðstein.
Prentsmíða
»Føroya Social-Demokratis, Tórshavn.

Münchhausens Eventyr.

1. — Det var en St. Hans Aften, for- teller Münchhausen, at jeg var i et vigtigt Ærinde for den tyske Kejser. Jeg havde travlt, og saa oplagede jeg en af disse Hekse paa Kosteakfiet, der skulde til Bloksbjerg.

2. Med et Spring var jeg oppe ved Siden af hende paa Kosteakfiet. Hun vrælede, men jeg hængte fast, og saa fløj vi.

3. Nu skulde hun jo af ved Bloks- bjerg, og saa trak jeg min Sabel og med et Hug slog jeg Kosteakfiet over, idet jeg selv red i den Ende, hvor Kosten var.

4. Uden Kost kunde hun ikke flyve, og saa dratted hun ned paa Bloks- bjerg, hvorefter jeg hurtigt fortsatte Rejsen for Kejseren.